

Goedkeuring van het op 16 April 1929 te Rome gesloten verdrag tot bescherming van planten.

274.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot goed-
keuring van het op 16 April 1929 te Rome gesloten
verdrag tot bescherming van planten.

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf enkelen leden aanleiding de vraag te stellen, waarom de indiening zoo-
lang op zich heeft laten wachten.

Verscheidene leden gaven voorts uiting aan hunne verwonde-
ring, dat voor de besprekingen, welke aan het sluiten van dit
verdrag zijn voorafgegaan, zoovele Nederlandsche afgevaardigden
naar Rome zijn gegaan.

Zij wezen er op, dat in de Memorie van Toelichting wordt
gezegd: „Hoewel het tot stand gekomen verdrag voor Neder-
land voorshands van weinig belang is, is de Regeering tot mede-
onderteekening geleid door de overweging, dat het voor Neder-
land als kleine Staat met een grooten uitvoer van plantaardige
voortbrengselen niet raadzaam zou zijn afzijdig te blijven”,
maar dat de Regeering het niettemin noodig heeft geoordeeld
vijf afgevaardigden voor Nederland te doen optreden, terwijl
bovendien voor Nederlandsch-Indië nog een zesde afgevaardigde

te Rome aanwezig is geweest. Die vijf afgevaardigden waren de
heeren Dr. J. J. L. VAN RIJN, landbouwconsulent, lid van het
Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut,
N. VAN POETEREN, ingenieur, hoofd van den Plantenziekten-
kundigen Dienst te Wageningen, E. H. KRELAGE, voorzitter
van den Nederlandschen Tuinbouwraad te Haarlem, Mr. L.
NIEMÖLLER, secretaris van het Centraal Bureau voor de Tuin-
bouwveilingen in Nederland te 's-Gravenhage en H. TRIENEKENS,
lid van het Hoofdbestuur van den Katholieken Nederlandschen
Boeren- en Tuindersbond. Waarom was het, zoo vroegen de
leden hier aan het woord, noodig voor de Nederlandsche be-
liangen, welke in casu ook volgens de Regeering zoo weinig
hadden te beteekenen, een zoo groot aantal afgevaardigden
te doen opkomen? Zij achtten die vraag te meer gerechtvaardigd,
aangezien andere landen in het algemeen door een kleiner
aantal afgevaardigden waren vertegenwoordigd; Frankrijk bij-
voorbeeld door twee leden, Spanje insgelijks door twee leden
en Noorwegen door één lid.

Deze leden zouden voorts gaarne vernemen, op hoeveel deze
afvaardiging ons land is komen te staan. Zij vreesden, dat
dit bedrag niet gering is geweest, ook omdat de meesten onzer
afgevaardigden groote afstanden hebben moeten afleggen om
te Rome te komen.

Aldus vastgesteld den 26sten April 1932.

KRANENBURG.

DOBBELMANN.

DE GIJSELAAR.

HEERKENS THIJSSSEN.

KOSTER.

Goedkeuring van het op 16 April 1929 te Rome gesloten verdrag tot bescherming van planten.

274.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot goedkeuring van het op 16 April 1929 te Rome gesloten verdrag tot bescherming van planten.

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De late indiening van het wetsontwerp is slechts toe te schrijven aan de omstandigheid, dat in verband met den buitengewonen economischen toestand meer dringende aangelegenheden den voorrang hebben verkregen.

Ten onrechte wordt uit de Memorie van Toelichting afgeleid, dat de Nederlandsche belangen bij de gehouden Internationale Phytopathologische Conferentie weinig te beteekenen hadden. Wel is waar heeft de Regeering erkend, dat het gesloten verdrag voor ons land voorshands van weinig belang is, doch daarmee is niet gezegd, dat het deelnemen aan de conferentie voor ons land van beteekenis was ontbloot. De belangen, welke voor Nederland als exporteerend land bij de onderhavige materie zijn

betrokken, maakten een behoorlijke vertegenwoordiging wensche-lijk. De bemoeiingen van de Nederlandsche gedelegeerden zijn dan ook niet zonder invloed geweest op den inhoud van het verdrag.

Voor deze afvaardiging is ten laste van 's Rijks schatkist gekomen een bedrag van f 519,72, in welk bedrag echter nog is begrepen een ambtsreis van den inspecteur, hoofd van den Plantenziektenkundigen Dienst, van Rome naar Berlijn. Opge-merkt wordt, dat drie van de vijf afgevaardigden buiten bezwaar van 's Rijks schatkist aan de delegatie waren toegevoegd.

*De Minister van Economische Zaken
en Arbeid,*

T. J. VERSCHUUR.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mede-deeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 19den Mei 1932.

KRANENBURG.

DOBBELMANN.

DE GIJSELAAR.

HEERKENG THIJSSEN.

KOSTER.